

# BERYGTET

Af Asger Aamund, den 9. oktober 2015

Mor Danmarks gode navn og rygte er ødelagt. Det siger de på DR TV og TV2, så det skal nok være sandt. Vore altid nidkære medier har på det seneste trukket en række erhvervsledere frem i rampelyset fra det evige tusmørke i andet geled. Disse topchefer – ingen nævnt ingen glemt – kunne alle opvise en større international portefølje af forretningsforbindelser og venner, der var dybt rystet over Danmarks holdning til flygtningekatastrofen. Regeringens fremmedfjendske indstilling i almindelighed og Inger Støjbergs annoncer i særdeleshed var ødelæggende for Danmarks omdømme i udlandet og ville i den sidste ende skade landets eksport og mulighed for at tiltrække kvalificeret arbejdskraft fra udlandet. Hvem ville dog ønske at arbejde i Danmark, hvor man bliver mødt med kulde og fjendtlighed? Man ser for sig børn, der får et rap over fingrene, når de rækker ud efter Legoklodserne, spindelvævet breder sig i Novo- Nordisks øde fabrikshaller og A.P. Møllers flåde sejler med tomme lastrum rundt på verdenshavene. Alt sammen fordi Danmark ikke har forstået, at Europa nu er et åbent landskab, hvor alle er velkommen til at slå sig ned og få del i velfærden.

Nu er der ikke meget grin ved at have et dårligt rygte, hvis det ikke har konsekvenser. Hvis vi ser på de historiske kendsgerninger, er der ikke meget der tyder på, at de rystede erhvervsledere får ret i deres profetier. I årene efter anden verdenskrig var Tyskland utvivlsomt den nation, der havde det dårligste rygte nogensinde i verdenshistorien. Hvis teorierne om, at et ringe omdømme har konsekvenser for turisme og erhvervsliv holder stik, skulle netop Tyskland være beviset. Nazisternes grusomheder var ikke fuldt klarlagt ved krigens slutning. Man fik først et samlet overblik gennem det følgende årti. Vi ved nu at anden verdenskrig kostede omkring 60 millioner mennesker livet, når vi medregner både militære og civile ofre. Nazi-Tyskland tegner sig formentlig for omkring 40 millioner drab ofte udført under de mest grusomme omstændigheder.

Alt imens de allieredes advokater og specialister under Nürnberg-processen oprullede tyskernes misgerninger for en chokeret offentlighed, rullede de første danske turistbusser gennem ruinlandskabet i Nordtyskland med kurs mod den romantiske middelalderby Goslar i Harzen. De sparsomme valutatilodelinger rakte ikke til længere ture, men de rejsehungrende danskere elskede Goslar, hvor der var fadøl, Bratwurst og hornmusik. Senere gik turen til Rhinen til Rüdesheim og Asmannshausen, hvor fadøllet blev afløst af liflige strømme af rhinskvin. Pastor Krogager fra Tjæreborg havde ingen betænkelighed ved de onde tyskere og arrangerede busture til festspillene i Oberammergau. Tyskproducerede folkevogne trillede i store mængder over den danske grænse. Den danske kulturradikale venstrefløj råbte op om stærke revanchistiske kræfter i Vesttyskland, der var ved at samle kræfter til at skabe endnu et fascistisk storrigt støttet af amerikanske imperialister. Alt dette prellede af på den danske forbruger, den danske turist, der opførte sig rationelt og handlede ud fra, hvad der tjente ham eller hende bedst.

Francos Spanien havde næsten et lige så dårligt rygte som Tyskland og var et fascistisk samfund helt til 1975. Der var udbredt undertrykkelse og tortur omkring 1950, hvor Tjæreborg og Spies sendte de første turister til Mallorca og Costa Brava. På trods af det grusomme styre i Spanien strømmede danske i tusindvis til solen, grisevesterne og sangria bowlerne, mens koret fra turisternes nationalhymne – Vi sejler op ad åen – let overdøvede jammerråbene fra Guardia Civils fangekældre. Det er således svært at finde eksempler på, at et dårligt omdømme i medierne har nogen som helst indflydelse på erhverv, turisme eller beskæftigelse.

Saudi-Arabien er et godt moderne eksempel på en stat med et gyseligt omdømme, der ikke influerer på landets økonomi. Saudi-Arabien er Nordkorea med olie. Der er op til 300 offentlig henrettelser om året plus

det løse i form af afhuggede arme, hænder og ben. Ved festlige lejligheder kan man blive pisket og korsfæstet som på Jesu tid. Kvindeundertrykkelsen er total ligesom den sociale kontrol. Individet er intet. Familien, stammen er alt. Man skulle tro, at dette middelalderlige rædselsregime ville blive udelukket fra det gode selskab, men det er ikke tilfældet. Tværtimod har Saudi-Arabien sæde i FN's Råd for Menneskerettigheder, som netop har til opgave at sikre at medlemslandene overholder FN's Erklæring om Menneskerettighederne, der som bekendt aldrig rigtig er slået igennem i de islamiske samfund. Hvis de bestyrkede danske erhvervsledere havde ret, skulle man forvente, at Saudi-Arabien med sit katastrofale omdømme ville have svært ved at sælge sin olie. Saudi-Arabien er imidlertid verdens største olieeksportør.

Danmark er en mønsterstat. Vi sender hvert år 17 milliarder kroner ud af landet til u-landsbistand og bruger andre 17 milliarder kroner af skatteydernes penge på overførselsindkomster til flygtninge og indvandrere, der står uden for det danske arbejdsmarkedet, Altså u-landsbistand udbetalt i Danmark. I alt 34 milliarder kroner i international bistand. Vi har med åbenhed og kompetence modtaget og integreret tusindvis af flygtninge fra Ungarn, Chile, Iran og Asien. Men vi vil ikke være offer for EU's katastrofale forvaltning af Schengen-aftalen, hvor EU havde ansvaret for at værne EU's ydre grænser. Vi burde aldrig have åbnet de indre landegrænser, før vi havde sikret os, at de ydre grænser var sikrede mod illegal indvandring. Det er derfor nødvendigt, at EU's medlemsstater genopretter de nationale grænser, indtil EU kan garantere de ydre grænsers sikkerhed. Dette er forudsætningen for at Schengen-aftalen kan fungere som oprindeligt planlagt.

Mor Danmark kan med god samvittighed sove trygt om natten. Vores flygtningepolitik har ingen konsekvenser for erhvervsliv, turisme, velstand og velfærd. Forbrugeren handler fornuftigt og hensigtsmæssigt. Det gør de selv på Grundfos, der jo netop er meget bekymret for Danmarks internationale omdømme.

I en debat på DR for nylig, erklærede Selskabets kommunikationsdirektør Kim Nøhr Skibsted, at Grundfos også sælger pumper til Saudi-Arabien. " Vi handler med alle overalt", sagde direktøren. Bliv ved med det, kan vi kun samstemme. Så længe alle ikke taler som Grundfos, men handler som Grundfos, er der ingen grund til bekymring.